

העולם הבא

העיתון החי ביותר במדינה
גליון מס' 42 • עורכים ארכס פז ובנצי לופו

סקר של בזק:

85 אחוז מתושבי ישראל

חרשים; לשאר אין מכשירי טלפון

אף פעם לא הייתי היפונונדר, אפילו לא כשהייתי חולה, וזה רוב הזמן. אבל תמיד נמשכתי באופן תת-מודעי למדורי הבריאות בעיתונות. שילשום קראתי באחד המדורים כיצד לבצע בדיקה עצמית לגילוי ליקוי שמיעה. אליבא דכתבה רנן: בקשה חוזרת ונשנית שלי מבין שיחי בטלפון לחזור על דבריו מעידה

על פגם חמור בעוריהתוף שלי. מייד ניסיתי לבדוק את מצבי ונסתבר לי שאני חירש לחלוטין. בשיתוף טלפון שנהלתי עם אמי גיליתי שגם היא חירשת, וכנראה שזו תופעה תורשתית אצלנו במישפחה. כי גם אחי הירבה לבקש ממני לחזור על דבריו, כשבדיקתי ממנו הלוואה קטנה.

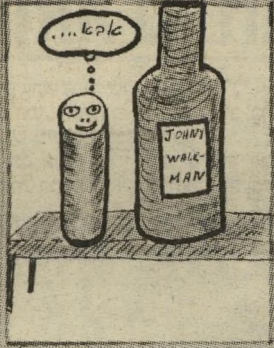
אנציקלופדיה העולם הבא

לידות

כל מה שרצית לדעת על ילדי-מבחנה בשיתוף עם האוניברסיטה הבטוחה

הידעת? כי בישראל יש ריכוז בלידת שלישיות-מבחנה בגלל מחסור במבחנות?

הידעת? כי גבר, שנולדו לו עשר (10) ילדות-מבחנה, קיבל היתר מהרבנות להחליף מבחנה?

הידעת? כי פקק הוא אמצעי-מניעה בטוח לגמרי למב-חנות?

הידעת? כי בסין — שבה יש הת-פיצות אוכלוסין מאריך ומחסור בחרסניה מיפאן — המציאו שיטה לייצור אגרטייל-שחלה?

הידעת? כי במישטרת-ישראל מ-ייצרים שוטרים עלידי השתלת סוכן סמוי?

הידעת? כי ההתמכרות לבקבוק, אצל בנות-מבחנה, אינה תופעה אלכוהוליסטית, אלא תסביך-אדיפוס?

הידעת? כי ילדי-מבחנה הם פתוחים מצד אחד, אך סגורים מצד שני? אם ידעת (את כל העובדות הנ"ל) — למה טרחת לקרוא את הקטע הזה?

● ● ●

בריאות

חי שנה עם לב מלאכותי

אני לא מבינה מה הוא מצא בו"א, אימרת מתילדה לוטרשטיין, שבעלה, מתיתהו, עזב את ביתם המשותף ועבר לגור עם לב מלאכותי בדירת שני הדרים ופזוזודור בריונגוף.

● ● ●

עידה

מתי כבר יחליפו את הקצין שלנו?

שואלים בתיקווה תושבי העיר תל-אביב, המקווים שהמגמה החיובית של החלפת קציני צה"ל, המשמשים בתפקיד ראשי-ערים בשטחים, לא תפסח עליהם.

מן העתונות

שני הרבנים הראשיים:

"דתיים בישראל חשים כפי שחשו יהודים בגרמניה הנאצית"

גוברת התופעה של ביטויים אנטישמיים כלפי היהדות הדתית, אומרים הרבנים אברהם שפירא ומרדכי אליהו

- ידיעות אחרונות
- השוואה זו הינה מעניינת לכשעצמה, וכדאי להתעמק בה מעט. הידע האישי שלנו על השואה מקורו בסיפרי-לימוד (ובסיפורי סבתא וסבא הפרטיים שלנו). שכנאה הלעיטו אותנו במידע כוזב, ובוודאי לא נותנים לנו כלים מספיקים להסיק על מצבם של הדתיים כיום ממצב היהודים בגרמניה הנאצית. לעומת זאת אנו מכירים היטב את מצב הדתיים בארץ. וזה נותן לנו בסיס מדוייק להבין מה היה מצב היהודים בגרמניה הנאצית - בהנחה שצודקים הרבנים הראשיים בהשוואה זו שהם עושים.
- * לא נכון שהגרמנים החרימו את העון היהודי בגרמניה - נהפוך הוא - הרייכסט-מאכער הגרמני העביר את רוב כספי הציבור לשיבות ולבתי-מדרש.
- * לא נכון שהנאצים נהגו לפוצץ שמשות חלונות-הראווה של בתי-עסק יהודיים, ולהצית את תכולתם. האמת היא שהיהודים העלו באש איטליזים גרמניים, שמכרו בשר-חזיר.
- * רבות דובר על הנערים בחולצות החומות אשר ידו אבנים על עוברי-אורח יהודיים. שקר הדבר! היו אלו חוזרים-בתשובה, עטויי קמוטות שחורות, שבקראות שאבעס, נהגו לידות סלעים במשוריינים גרמניים, שנסעו ברחובות ברלין בשבתות.
- * לא נכון הוא כי עיתון השיטנה בגרמניה נקרא דר שטימרמאל דר שטריימל.
- * לא נכון שהגרמנים האשימו את היהודים בכל האסונות שהתרחשו עליהם. הנכון הוא שיהודים הם שטענו כי כל האסונות שבאו על גרמניה באו בעטיין של מזוזות פסולות בבתי הנאצים. נכון הוא שיותר משמרה הגזענות על היהודים, שמרו היהודים על הגזענות.

החברה הישראלית לתקשורת בע"מ

הודעה לציבור

עקב המעבר למרכזיות ספרתיות חרישות, יתכנו עיי-בוסים זמניים בתקשורת בכל אזורי החיוג המתחילים ב"ס, עד ליום ב' בשבוע הבא. מיוס זה ואילך יהיו השי-בוסים קבועים.

מפכ"ל המישטרה:

גלל מחסור בכ"א נאלצים עצירים להתאבד בעצמם

מפכ"ל המישטרה קובל על כך שמחסור בכוח-אדם מאלץ עצירים להתאבד בעצמם. ללא יכולת להסתייע בשוטרים, וכך עולה, שמרבית נסינות ההת-אבדות החובכניים נכשלים.

זיונים זה לא הכל

פעם שחטפתי התקפה תוך כדי שינה. היתה אמה שלי מתעוררת וצועקת עליי: תפסיק כבר לאונן! ירדה אחרת שלי טילפנה אלי נסערת כולת: "קראת?" היא התרגשה לי בטלפון, "שישים ושמונה אחוז מתגשים מאוננות עליידי החדרת חפצים זרים! אני לא מבינה אותך, המתירנות הזו כבר עוברת כל גבול, איך מישחי יכולה לעשות את זה עם חפץ זר? אני משתמשת רק בחפצים מוכרים, וגם אז אף פעם לא בערב הראשון."

עם כל ההצפה הזו במדורי האוננות בעיתונות, אני כבר לא מבין למי נשאר זמן לקרוא את שאר מדורי-הבידור-הביילוי, ואני כבר לא מדבר על לצאת מחוץ לבית, בכלל. תראו מה הולך בראש הד מעוות של האגשים. ידעתם שגברים שאוננו עם שואבי-בק ריווחו על רגשות טוהר וזכות? מעניין על מה ריווחו לפני עשרים שנה, בתקופה שהיה רק מחבט-שישתיים? דרך אגב, הסטודנטית שזוהת צריכה לנקות אצלי שוב לא באה, ואין לי ברירה אלא לנקות את האבק לבד. אני חייב לרוץ — השואב כבר בחשמל.

שלבשה את בגדיה. מה קורה פה, לכל הרוחות? האם אני היחיד בארץ הזו ש עוסק בלויין? הפסיד כולוג שלי אומר ש הוא מוצא שזה נורמלי לחלוטין שיש לי פנטזיות על אוננות כשרותים בזמן שאני מקיים יחסים, אבל אני עדיין לא רגוע.

אני רוצה שתדעו שלמרות הד מוניטין שלי, לא תמיד הייתי כזה. פעם הייתי כמו כולם, כשהגעתי לגיל ברמיצווה, קיבלו כל החברים שלי תפילין במתנה. אני קיבלתי זיקפה ראשונה וקרי לילה. כל לילה הייתי עולה על יצועי ולא מישחו שאתם מכירים) ולפני שזוהתה התדרמה נופלת עליי הייתי נשכב על הכטן עם הפנים לייצור, מפנטו על המריכה שלי בעליית-הנוער וגונח בכבודות. המטפ לת שהיתה עובדת כחדר היתה תמיד נבהלת מחדש ושואלת אותי בראגה: "מה קרה לך? אתה שוב מנוזל?"

יום אחד סיפרתי את הסיפור הזה לחבר טוב שלי, מתי לוטרשטיין. הוא אמר לי: "אתה ברמול! כשאני הייתי בגילך סבלתי מאסטה כרונית. בכל

בן-חמוץ

אתם מכירים אור תי, ולא מהיום. מאז שאני משפיל עצמי ועובר לפרנסתי וכי תב לכם — אפילו שאף אחד לא עונה, אני מוצא עצמי נובר מרי יום ב ערימת-עיתונים ענקית ומנסה למי צוא משהו שיעניין אתכם. בדרך כלל אני מוצא את הכתבות שלי. בזמן האחרון גם מצאתי משהו שמעניין אותי.

שמתם לב שכל העיתונים בארץ מתעסקים במרץ גובר והולך בנושא האוננות? (אותי אף אחד לא שאל — אפילו שיש לי הרבה מה לומר בנושא, או אולי מישחו התקשר ולא נתפתי אליו, כי הייתי כשרותים). אני פותח מעריב ויש שם עמוד דים גדושים על זרעים מושחתים (לפי רדתי, אם מישחו מגלה זרעון מושחת הוא צריך לרווח מייד לי מישטרה, ממש כמו על פוליטיקאי מושחת); אני מרפרף בידיעות — ממש מוצץ. אפשר לחשוב שכבר אין נשים בעולם, ואני כבר מתחיל לי הרגיש שאני לא נורמלי (כמו שאמרה לי הסטודנטית לפסיכולוגיה בזמן

חופש העיתונות יישמר בפורט-נוקס

הכל תמימדיעים שיש לשמור על חופש העיתונות, והוויכוח הציבורי נסוב סביב השאלות: האם לשמור אותו בבקבוק פקוק היטב או שעריו בקופסת-שימורים, או אולי כדאי להגן עליו בתוך חביות מעופרת יצוקה, המתאימות להיוק ללכיים? יש הגורסים כי לצורך מלאכת-שימירה זו יצליחו גם זוג עיתונים אחרים.